

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Rzecznik Praw Obywatelskich
RPO-716813-XVIII/12/GK

00-090 Warszawa   Teł. centr. 22 551 77 00
Ai. Solidarności 77   Fax 22 827 64 53

Warszawa, 21. 11. 2013 r.

**Pan
Bartłomiej Sienkiewicz
Minister Spraw Wewnętrznych**

szanowny Panie Ministrze

w związku z badanymi przez Rzecznika Praw Obywatelskich sprawami ujawnił się problem natury ogólnej związany z wykładnią i stosowaniem ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 611 ze zm., dalej jako u.b.i.m.).

Wyjaśnienia oraz rozważenia wprowadzenia ewentualnych zmian w wyżej wymienionej ustawie wymagają kwestie, obejmujące następujące grupy tematyczne:

1. Termin złożenia wniosku o zezwolenie na przeprowadzenie imprezy masowej.

Organizatorzy imprez wskazują, że w niektórych sytuacjach nie są w stanie zachować ustawowego terminu złożenia wniosku o zezwolenie na przeprowadzenie imprezy masowej, z uwagi na to, iż czasokres uzyskania przez nich wiedzy o organizowaniu określonej imprezy masowej, był krótszy niż termin przewidziany w art. 25 ust. 1 u.b.i.m. (a więc termin „nie później niż na 30 dni przed planowanym terminem rozpoczęcia imprezy masowej”), np. w przypadku meczów piłkarskich, które poprzedza losowanie, celem ustalenia ich uczestników.

2. Definicja legalna pojęcia „stadion”.

Z całokształtu przepisów ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych wynika, że stadion sportowy ograniczony jest do jego „bryły” i nie uwzględnia całego kompleksu

sportowego, na którym prowadzona jest impreza masowa. Dokonywana w praktyce interpretacja istniejącego obecnie rozwiązania ustawowego w tej materii, nie uwzględnia konieczności zapewnienia bezpieczeństwa na pozostałym terenie przypisanym do obiektu. Rozważenia wymaga dokonanie zmian, które zobowiązałyby organizatora do zatrudniania odpowiedniej liczby służby porządkowej, adekwatnej do całego terenu, który winien być chroniony celem zapewnienia bezpieczeństwa i kompleksowych przedsięwzięć podejmowanych dla zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego w związku z taką imprezą masową.

3. Identyfikacja uczestników imprezy masowej naruszających prawo.

W celu zapewnienia możliwości identyfikacji osób naruszających prawo oraz zwalczania tzw. ustawek, należy rozważyć, aby mecze podwyższonego ryzyka przeprowadzać do zmierzchu, a nie dostosowywać do czasu antenowego wykupionego przez stacje telewizyjne. Regulacje takie znajdują się np. w prawie niemieckim, czy brytyjskim, co zmniejsza tym samym koszty zabezpieczenia meczu oraz aktów chuligańskich, a jednocześnie udostępnia innym obywatelom (rodzinom z dziećmi) możliwość spokojnego uczestniczenia w imprezie sportowej.

4. Impreza podwyższonego ryzyka.

Przyjęty przez ustawę w art. 3 pkt 2 lit. a, art. 3 pkt 3 lit. a, art. 3 pkt 3 lit. b, art. 3 pkt 4 u.b.i.m. przelicznik 1000 osób nie jest adekwatny do określenia, czy dana impreza winna stanowić imprezę masową podwyższonego ryzyka ze względu na potencjalne zagrożenia i ryzyko wystąpienia konfliktu. Jak się wydaje, należy zastosować nie tylko wskaźnik ilościowy, lecz wziąć pod uwagę potencjalne zagrożenie i podwyższone zagrożenie wystąpienia konfliktu. W szczególności problem ten jest widoczny, gdy chodzi o mecze piłki nożnej podwyższonego ryzyka niższych lig, na które przychodzi mniejsza liczba osób niż 1000. Warto więc rozważyć przyjęcie rozwiązań, które w odniesieniu do imprez piłkarskich, pozwolą na objęcie przepisami ustawy także niektórych imprez sportowych, w których przewidziano udział mniej niż 1000 osób.

5. Elektroniczny system identyfikacji osób.

W art. 11 u.b.i.m. wprowadzono wymóg wyposażenia obiektów wykorzystywanych do organizacji meczów piłki nożnej w kompatybilne między sobą elektroniczne systemy identyfikacji osób, służące do sprzedaży biletów, kontroli przebywania w miejscu i w czasie trwania meczu piłki nożnej, kontroli dostępu do określonych miejsc oraz weryfikacji informacji o orzecznym zakazie wstępu na imprezy masowe lub zakazie klubowym. W praktyce, systemy te w Polsce nie działają, a więc nie jest realizowany obowiązek ustawowy. Natomiast same dane osobowe bez wizerunku twarzy praktycznie uniemożliwiają Policji szybką identyfikację pseudokibica.

6. Bezpieczeństwo w trakcie innych imprez a inne wartości wysoko chronione.

Chodzi o zapewnienie bezpieczeństwa w trakcie niektórych imprez, które nie stanowią imprez masowych w rozumieniu ustawy, np. dotyczy to obszarów uniwersytetów, akademii, szkół wyższych, jak również pozostających na ich terenie kampusów. Jest to o tyle istotne, że niektóre z tych instytucji posiadają szczególny status i korzystają ze zwiększonej ochrony prawnej. Przykładowo, szkoły wyższe posiadają autonomię, która swoje podstawy znajduje w Konstytucji. Konieczne jest zatem zapewnienie bezpieczeństwa imprezy masowej, z uwzględnieniem charakteru prawnego danej jednostki.

7. Uczestnicy imprezy masowej pod wpływem alkoholu.

Zasygnalizowany został również problem wpuszczania na imprezę masową osób pod wpływem alkoholu. Zjawisko to jest wynikiem braku narzędzi umożliwiających praktyczną weryfikację trzeźwości osób wpuszczanych (obecnie jest to wyłącznie subiektywna ocena pracownika ochrony). Należy rozważyć więc wprowadzenie rozwiązań, które zobiektywizują proces sprawdzania trzeźwości osób wpuszczanych do obiektu, w którym odbywa się impreza masowa.

8. Liczba udostępnianych przez organizatora miejsc dla uczestników imprezy.

Jak wskazuje praktyka, organizatorzy imprez masowych starają się ograniczać miejsca imprezy masowej jedynie do wydzielonej części terenu (np. boiska sportowego). Organizator wskazuje, że jedynie ten teren jest miejscem imprezy masowej, natomiast pozostała część terenu, na której prowadzona jest działalność związana z imprezą (np. sprzedaż pamiątek, gastronomia), pozostaje bez zabezpieczenia ze strony organizatora. Podkreślić należy, że w praktyce impreza masowa - w wielu przypadkach - nie odbywa się wyłącznie na terenie wyznaczonym i zabezpieczonym zgodnie z u.b.i.m., lecz także na terenie przyległym, na którym organizator nie udostępnia miejsc dla uczestników, lecz w rzeczywistości znajduje się tam lub przemieszcza często większa liczba osób niż na terenie wyodrębnionym do przeprowadzenia imprezy masowej.

9. Uprawnienia Policji do weryfikacji rozwiązań organizacyjnych przyjętych przez organizatora imprezy masowej.

Brak uprawnień Policji do weryfikacji rozwiązań organizacyjnych przyjętych przez organizatora imprezy, które niewątpliwie wpływają na jej bezpieczeństwo dotyczy wielu imprez masowych rozrywkowych i artystycznych, w których to np. organizator określił liczbę uczestników imprezy na 1000 osób, zaplanował do jej zabezpieczenia przewidzianą ustawą liczbę pracowników ochrony, impreza będzie odbywać się w obiekcie lub na terenie spełniającym wymagania techniczne, ale nie jest ona biletowana i nie zaplanowano żadnych rozwiązań technicznych umożliwiających liczenie wchodzących na teren imprezy i opuszczających ją uczestników. W takim przypadku, gdy chętnych do udziału w imprezie będzie znacznie więcej, może to powodować poważne zagrożenie bezpieczeństwa z powodu zbyt małej ilości służb ochrony.

10. Certyfikaty bezpieczeństwa.

Rozważenia wymaga wydawanie certyfikatów bezpieczeństwa dla zarządcy (właściciela obiektu), natomiast zezwoleń w sytuacji, gdy organizatorzy planują imprezy

wykraczające poza te, które określone są w certyfikacie. Certyfikaty byłyby więc prawną formą poświadczającą bezpieczeństwo obiektu, na którym odbywa się impreza masowa.

Wobec powyższego, na podstawie art.16 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 15 lipca 1987r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz. U. z 2001r., Nr 14 poz.147 ze zm.), zwracam się do Pana Ministra z prośbą o zajęcie stanowiska w przedstawionym zakresie, a także jeśli Pan Minister podzieli argumenty zawarte w niniejszym wystąpieniu, o podjęcie działań w celu zmiany stosownych przepisów ustawy.

Z przeze mnie

Z upoważnienia
Rzecznika Praw Obywatelskich

Stanisław Trociuk
Zastępca Rzecznika Praw Obywatelskich